

Gece Mehtabıyla Güzeldir Ay Işığı Sessizliğinde

— *kafkaslar* · 24 Mayıs 2014

Gece Mehtabıyla Güzeldir Ay Işığı Sessizliğinde

/ Gece mehtabıyla güzeldir Ay ışığı sessizliğinde /

Akşamın kızıl ışıklarında uzayıp giderken gölgeler
Güneşin son ışıklarıdır gözlerime vuran
Vakit geceye dayanmadan ay salınacak karşıdan
Gözlerimden yansıyacak mehtabın hüznü ışıkları

Süzülecek bulutlar karanlıkla oynaşarak
Yağmurlar yağacak umutların son anına

Geceye uzanan gölgelerin uzantısında
Mesken tutar yıldızlar gecenin ortasına
Ay ışığı sessizliğinde sessiz vedan düşer bağrıma
Ve hasretine yazılır dillerden dökülen her kelime

Yansıması düşecek mehtapsız gecelere yakamozların
Yıldızlara nispet gökyüzüne uzayacak ışıkları
Gecenin mesafesiz kara derinliğinde,
Gölgeler üşüyecek titrek ışıkların koynunda

/ Bir sevda ki hikâyesi yazılıdır hayat oyununda /

Mehtapsız geceler ağlıyor,
Ay ışığı sessizliğinde
Nedensiz değildir suskunluğum sevgili...

Artık gitmek zamanıdır,
Birazdan güneş doğacak
Uzayıp giden gölgeler sabahın ışıklarıyla kısılacak
Anlaşılan bir gün daha ay ışığı sessizliğinde hasretine yazılacak

/ Biz mi gecelere vurgunduk sevgili
Yoksa geceler mi bize /

Bu gecede yokluğunun sarhoşuyum işte
Boş kadehimi kaldırıyorum
Bir gecenin daha şerefine
Kaç gecenin mehtapsızlığında
Hasreti yaşayacağım sensizliğine

Ben geceleri sende
Ay ışığını mehtabın sessizliğinde sevdim
Mehtap seninle güzeldi sevgili
Ay ışığı sessizliğinde

Diñer Demirel